

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLXXIV. Differentia 45. Secundum Canones mulier esse procuratrix potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](#)

direcita, ut non oporteat, attendere illi, an litis contestatio facta, an futura sit: nec regula tutoribus, aut curatoribus prescriptae Ecclesiae perfides ligent.

11. Contrarium ex cit. l. *Nec tutores aliqui deducere conantur, certa an incertitate ratione ambiguum. Textus est.* Nec tutores, neq; curatores ex sua persona in rem pupilli, vel adolescentis procuratorem facere possunt, sed actorem constitutere debent. *Item ipsi etiam tutores, & curatores post litis contestationem à se*

CLXXIV.

DIFFERENTIA 45.

Secundum Canones mulier esse procuratrix potest. c. *Cum dilecta. De confirm. utili, vel inutili.* secundum leges non potest. l. *Cum prætor. ff. & iudic. Galvanus 57.*

I. PROCURANDI MUNUS NON TANTUM IN rebus, sed judiciis quoq; mulieribus concedi ex e. cit. *Cum dilecta manifestum est.* Nam Alexander III, cum renovasset privilegia Ecclesiae Gardevensis, quia predictum monasterium ad jus & proprietatem Apostoli. Sedis pertinebat, ne jus illud indefensum maneret, Abbatissam procuratricem ipsius constituit. Vbi *Glossa.* Sic ergo femina potest esse procuratrix, sic & arbitra. c. *dilecti de arb.* similiter & Iudex. c. *Cum devotissimam* 12 Q. 2. *Glossa consentiens Silu. V Femina.* * 4. *Femina, ait, non potest arbitrare nec judicis, aut magistratus officium gerere, nisi in casibus, de quibus Glo. §. I. 15. Q. 3.* puta, in spiritualibus, quia in temporalibus judicare potest, ubi est consuetudo. c. *Dilecti. De arb.* nec postulare, aut procurare, nisi in causa propria & suorum, ut notatur in l. *Femina ff. De*

Reg. Iur. & S. Tri. Q. 7.

11. Contraria legum sanctio multis in locis comperitur, à civilibus munieribus removendas mulieres esse, non quia iudicio careant, ut furiosi, & amentes, sed quia id quod judicij habent, propter inconstantiam sufficere magnis curis non videtur. Sed huic decreto derogatum consuetudine multis in provinciis liquet præcipue in regno Gallia; ubi Regina jurisdictionem ordinariam habere creditur, & de *comitiis Matilde.* idem *Accursius* affirmat. Audio tamen dicentes, extraordinarium id esse, nec communem sensu extinguerre. Est omnino in mulieribus sexus fragilas quæ illas à munieribus exclusit *Arnob. l. 7. con. gent.* Nec ulla femina ambidextera fit, si *Hippocratis* creditur in *Aphor. Sect. 7. c. 44.* & *Cicero* testatur *Or. pro Flacco* non licere mulieribus sine tutorum, aut procuratorum

A a 3

ratorum consilia quicquam agere. Item tamen plures ingenio, & virtute præcelentes regnis prætulisse, quod facre & prophanae historiae testantur. v. Tholos. De rep. l. 7. c. 1. Lipsium in Monit. polit. l. 2. c. 2. Adamum Conzen. l. 1. Polit. c. 26.

CLXXV.

DIFFERENTIA. 46.

Secundum Canones in criminalibus absens condemnari potest post litem contestatam, cum liquet de causa. Gloss. in c. Caveant. 3. Q. 9.

Secus Iure civili. l. Absentem ff. De poen. to. tt. De requir. reis. Io. Bapt. à S. Blasio. 62. Bartol. 8.

1. Ne. Caveant. & sequentibus aliquot nihil magis inculcatur, quam contra absentem non esse procedendum, ut militari licet, cur diffidere jus Canonicum à civili dicat Bartol. & Io. Bapt. à S. Blasio. Quod si ad exceptiones consugunt, utrobiique reperient, cessabitque legum, & Canonum diffusionia. Illud tamen Glossa in c. Caveant, asserit, videri sufficere, si absens diligenter sit requisitus, ad hoc, ut ferri queat sententia, licet non sit inventus. c. Causam. De dolo & contum. c. Ex tua. De cler. non residente. l. properandum. & si quidem. C. de ind. Vbi Gottif. Hic erat mos judiciorum, ut si item cœptam pars vna deseruisset, altera postularet adversus illam edictum primum, quod obtentum condicebatur absenti, dato ei termino decem dierum. Eo non comparente secundum edictum petebatur, quod mox eidem absenti denuntiabatur, additis rursum decem diebus. Eo iterum non comparente tertium edictum siebat, & mittebatur eidem addito decendio. Non comparente illo addeebatur quartum & peremptorium. Interdum tamen omissa quar-

to edicto absens condemnabatur. 11. Et Gordianus Imperator l. 2. c. Quom & quando index sent. profecti debent. Cessante causa peremptioni editi adversum eos, qui admoniti adesse iudicio noluerunt, sententiam à judice profecti posse certum est. v. Vanium de nullis. Ex defectu mand. compar. Ignat. Lopez in Pract. crim. c. 153. num. 1. Andr. Gaill. l. 1. obf 109. Vbi docet, regulariter partes ad audiendam sententiam citandos esse. Partes autem prælentes sunt vere, vel per interpretationem, puta, cum quis vere aut si tibi contumax est. l. In cause cognitione. ff. De minor. 25. annis. Exploratus Greg. Tholos. l. 32. c. 24 n 10. Propter absentiam contumacem solennibus editis vocatus, quando non comparuit, damnatur, & per sententiam in eum ex more judiciorum privatorum interrogantur poena in absentem pecuniarie, & infamiae, & aliae usque ad relegationem. Hadé Farina. ius l. 1. Q. 11. qui addit à communione prescripto jus Canonicum excepti & plenitudinem potestatis, quae est in summo Pontifice.

TIT V.